

เส้นทางจักรยาน ชมภูมิทัศน์ วัด สัมผัสวิถีชีวิต ชาวเชียงใหม่

ถนนคนเดิน เมืองเชียงคานก็มีถนนคนเดิน แต่เป็นถนนคนเดินที่นาเดินมากที่สุด นั่นเพราะเป็นถนนที่เรียบไปกับแม่น้ำโขง อีกทั้งเรือนไม้โบราณที่ตั้งอยู่เรียงรายตลอดแนวถนนก็ทำให้ถนนคนเดินเส้นนี้มีเสน่ห์เฉพาะต่างจากสถานที่ท่องเที่ยวแห่งอื่นๆ นอกจากนี้ สินค้าที่วางขายก็มีความหลากหลาย โดยเฉพาะงานหัตถกรรมของพื้นถิ่น หรืองานผ้าอื่นๆ ก็มีเฉพาะที่เชียงคานเท่านั้น

ข้าวหลามยาวซอย 0 ถือเป็นของฝากขึ้นชื่อของเมืองเชียงคาน เพราะมีรสชาติอร่อยหอมหวาน ต่างจากข้าวหลามแห่งอื่นๆ โดยในอดีตนั้นหากจะเดินทางไปเยี่ยมญาติพี่น้องก็มักจะมีข้าวหลามยาวติดไม้ติดมือไปฝากด้วยเสมอ ที่ยังคงทำอยู่ในปัจจุบันก็คือบ้าน บ้างจันทร์ บุตรชายงาม ถนนศรีเชียงคาน ซอย 0 ทำจากไม้ไผ่กานแดง เป็นไม้ไผ่ชนิดพิเศษที่มีความยาวกว่าไม้ไผ่อื่นๆ และทำเพียงวันละ 50 กระบองเท่านั้น

นอกจากจะได้ลิ้มรสชาติอร่อยของข้าวหลามยาวแบบฉบับเชียงคานแล้ว นักท่องเที่ยวจะได้เห็นกระบวนการทำข้าวหลามทั้งหมด แต่ต้องไประหว่างเวลา 7 โมงเช้าถึง 10 โมงเช้าเท่านั้น

อาหารพื้นถิ่นเชียงคาน

ปากท้องก็อย่าลืมนะครับ เชียงคานมีที่เชียงคานแห่งเดียวเท่านั้น แถมยังมีเพียงร้านลุงมุกเจ้าเดียวเท่านั้น

ปากท้องก็อย่าลืมนะครับ มีขายที่ตลาดสดเทศบาลเชียงคาน ช่วงเช้า 04.00-08.00 น. เย็น 15.00-19.00 น.

ข้าวปั้นน้ำจืด เป็นอีกหนึ่งความอร่อยของเชียงคาน ส่วนประกอบหลักก็คือ ขนมจีนกับน้ำซุปรสเครื่องในและน้ำซุปรสกระดูกหมู อาจฟังดูง่าย แต่ก็ใช้ว่าจะทำออกมาอร่อยทุกร้าน

ร้านแนะนำ และถือเป็นเจ้าแรกของเชียงคานก็คือ ร้านป้าสี ตั้งอยู่หัวมุมปากซอย 14 (ล่าง) และ ร้านยายพิศ ซอย 10 ส่วนอีกร้านที่อร่อยและขึ้นชื่อไม่แพ้กันก็คือร้านยายอ้อย ซอย 5 บน

สันตติถ้องแดง อาหารพื้นถิ่นขึ้นชื่อของเชียงคาน การตำเหมือนทั่วๆ ไป มีมะละกอสับมะเขือเทศสีดา มะเขือส้มสีเขียว พริกขี้หนู มะขาก มะนาว

กุ้งแห้งผอย ปลาว่า แต่พิเศษคือ เส้นต้องแดง ที่ทำจากแป้งสดแล้วกดจากเครื่องแบบขนมจีนเกือบทุกร้านจะทำเส้นกันสดใหม่ตามต่อชา

ข้าวเป็ยกเส้น หน้าตาคล้ายก๋วยเตี๋ยวน้ำใส แต่ต่างกันที่เส้น โดยข้าวเป็ยกเป็นเส้นกลมและเหนียวนุ่มในน้ำซุปรสเข้มข้นปรุงสำเร็จในตัว อาทิ หมูสับ หมูยอ และเพิ่มความหอมด้วยหอมเจียวไม่ต้องปรุงเพิ่มก็อร่อยลงตัว ข้าวเป็ยกเส้นเป็นอาหารง่ายๆ มีขายหลายร้านทั้งซอย 9 ซอย 10 และย่านถนนคนเดินยังมีให้เลือกชิมอีก

จุ่มบิวยายพัด จุ่มบัว หรือหลายคนเรียกว่าสุกี้เชียงคาน รสชาติอร่อยจัดจ้านโดยไม่ต้องปรุงใครที่ชอบกินสุกี้รับรองต้องติดใจ นอกจากนี้อยังมีเมนูอื่นๆที่เป็นอาหารเชียงคาน ไม่ว่าจะเป็นข้าวเป็ยกเส้น ข้าวปั้นน้ำจืด ล้วนแล้วแต่อร่อยเด็ด ร้านตั้งอยู่ในซอย-10

ข้าวจี ข้าวจี คือข้าวเหนียวปั้นเป็นก้อนกลมแล้วเสียบไม้ อาจจะโรยด้วยไข่หรือไม้ก็ได้ จากนั้นนำไปย่างบนเตาถ่าน ข้าวจีมีขายที่ตลาดเช้าและถนนคนเดิน ถือเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ไม่ควรพลาดเมื่อไปเชียงคาน

ข้อมูลท่องเที่ยวเมืองเชียงคานเพิ่มเติม

www.tourismthailand.org www.chiangkhan.go.th www.chiangkhan.com www.loei.go.th

7 Green

กองส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กทท.)
1600 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทร. 02 250 5500,
ศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว โทร. 1672 www.tourismthailand.org

ตามเข้าเมืองเขียงดานเหมาะสำหรับการสัมผัสอากาศบริสุทธิ์ พร้อมกับการตกปลาตัวเหิน และน้ำปั่นโดยอาหารหวาน เพื่อไปถวายจังหันที่วัดในตัวเมืองเขียงดาน จากนั้นปั่นจักรยานมุ่งหน้าไปยังจุดเริ่มต้น ที่ลานวัดมณเฑียร ตรงข้ามวัดท่ากอก ริมแม่น้ำโขง เมืองเขียงดาน

เส้นทางจักรยานนี้เน้นการไหว้พระทำบุญ 9 วัด เพราะวิถีชีวิตของชาวเขียงดานเหมือนคนไทยส่วนใหญ่ที่ผูกพันลึกซึ้งกับพุทธศาสนา อีกทั้งเลข 9 เองก็ถือว่าเป็นเลขมงคล เพราะหมายถึงความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของชีวิต

วัดที่ 1 วัดท่ากอก ชมพระอุโบสถก่ออิฐถือปูน ศิลปะล้านช้าง ปั้นจรรย์ผ่านสีแยกไปตามถนนแวงชม กลุ่มตึกเล็กเขียงดาน แล้วมุ่งหน้าไป **จุดที่ 2 วัดศรีพนมมาศ** ชมความร่มรื่นของวัด กราบไหว้พระวัดป่า ร่วมทำบุญสร้างเจดีย์ศรีพนมมาศ

ปั่นจักรยานออกหน้าวัดลงซอย 19 ถึงแยกเลียวซ้ายผ่านมูลนิธิศึกษาเอเชีย เลี้ยวขวาอีกทีเข้าซอย 17 บน แวงกลุ่มสตรีวัดป่าไผ่ **จุดที่ 3 วัดป่าไผ่** 2 เรียนรู้การระบายสีหน้ากากระบายสี ไกลๆ บริเวณนี้แวงชมการทำผ้าหม่นวมโบราณที่กลุ่มหม่นวมเอกราบสงฆ์

วัดที่ 3 วัดป่าไผ่ ชมพระอุโบสถเก่าแก่แบบหลวงพระบาง กราบพระเรียบร้อยแล้ว ปั่นออกทางด้านหลังวัด แล้วเลี้ยวขวาออกซอยข้างวัด ระหว่างซอย 16-17 มีร้านทำผ้าหม่นวมอีกร้านที่สามารถแวงเรียนรู้อีกได้นอกจากนี้ยังมีอาหารรสเด็ดคือ ส้มตำไก่ย่างซอย 17 ล้าง และซอย 18 บน สามารถเลือกร้านได้ตามอัธยาศัย

วัดที่ 4 วัดมหาธาตุ วัดที่เก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองเขียงดาน ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า "วัดหลวงพ่อใหญ่" ใกล้จุดนี้มีร้านข้าวปั้นน้ำจิ้มป้าหวาน ซอย 14 บน และป้าสีซอซ 14 ล้าง

วัดที่ 5 วัดป่ากลาง เดิมทีเดียว มี 2 วัด คือ วัดกลาง กับ วัดป่า ต่อมา พ.ศ. 2466 ได้ย้ายวัดกลาง ไปวัดป่า ชาวบ้านจึงเรียกว่า วัดป่ากลาง จุดนี้มีข้าวปั้นน้ำจิ้ม, ซอย 12 บน ข้างวัด และมีข้าวเหนียวเส้นหน้าวัด

วัดที่ 6 วัดสันติธรรมาราม เดิมชื่อวัด วัดป่าศิริพิทักษ์อริยญาณ จนกระทั่ง พ.ศ. 2500 พระพิณมณเฑียรเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น วัดสันติธรรมาราม ตามสภาพสถานที่ตั้งวัด ซึ่งเป็นป่าสงวนเขียงเหมาะแก่การปฏิบัติสมาธิธรรมฐาน แต่ชาวบ้านเรียกว่า วัดป่าช้า หรือวัดโนนป่าช้า ใกล้วัดสันติฯ ซอย 5 บน มีข้าวปั้นน้ำจิ้มหวานอร่อย เจ้าแห่งเขียงดานที่ไม่ควรพลาด

วัดที่ 7 วัดภูซางน้อย เป็นเส้นทางไปจังหวัดเลยห่างจากตัวเมืองประมาณ 2.5 กิโลเมตร ทางขึ้นเป็นบันไดมา 117 ขั้น หรือใครมีพลังกำลังก็สามารถปั่นจักรยานขึ้นไปได้ไหวพระบนยอดเขาได้ ซึ่งเป็นจุดชมภูมิทัศน์ที่งดงามอีกแห่งหนึ่ง โดยสามารถมองเห็นภูมิทัศน์เมืองเขียงดานที่สวยงามอีกจุดหนึ่ง ช่วงมองจากวัดภูซางน้อย เจ้าของบ้านใจดีชวนกินข้าว เชื้อเชิญให้แวงดื่มน้ำเย็นๆ ก่อนเดินไปยังจุดขึ้น

ปั่นจักรยานลงเขาไป **วัดที่ 8 วัดโพธิ์ชัย** ชมอุโบสถที่มีสถาปัตยกรรมล้านช้าง ผสมสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ถัดจากวัดโพธิ์ชัยไม่ไกล มีข้าวหลามยาวชื่อดังของเขียงดาน ซึ่งเป็นบ้านบั้งจรรย์ บุตรชัยงาม ตั้งอยู่ที่ถนนศรีเขียงดาน ซอย 0 แต่ต้องแวงระหว่าง 7 โมงเช้าถึง 10 โมงเช้า นอกฤดูท่องเที่ยวจะมีขายเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์เท่านั้น

วัดที่ 9 วัดศรีคุณเมือง วัดแห่งนี้คือแหล่งรวมศิลปะแบบล้านนาและล้านช้าง ของบางชั้นได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นโบราณวัตถุและศิลปวัตถุของชาติ

ออกจากวัดศรีคุณเมือง แวงเรียนรูการทำผ้าหม่นวมที่หมู่บ้านซึ่งเป็นงานศิลปะของชาวไทดำที่ร้านสองผัวเมีย แล้วปั่นไปตามถนนชายโขงเพื่อเรียนรู้กรรมวิธีทำผ้าหม่นวมที่ร้านนิยมไทยที่เป็นร้านเก่าแก่กับบริเวณถนนคนเดิน

สำหรับคนที่มีความอดทน เขียงดานยังมีเส้นทางสวยงามทั้งด้านธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน เหมาะสำหรับปั่นจักรยานเที่ยวชมอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเส้นทางไปแก่งคุดคู้ แนะนำให้ปั่นเลียวไปตามถนนชายโขงเรื่อยๆ ผ่านโรงเรียนเขียงดานที่ทำการไปรษณีย์ กองทัพเรือ เลี้ยวขวาออกถนนใหญ่ ปั่นไปสักพักหากพบทางเลียวซ้ายก็สามารถเลียวได้เลย โดยจะไปบรรจบถนนเลียวแม่น้ำโขง ระหว่างนั้นแนะนำให้แวงไหว้พระที่ **วัดท่าแขก** ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์ พ.ศ. 2209 พระประธานในวัดเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ ประมาณ 300 กว่าปี แกะสลักด้วยหินทั้งก้อน รวมทั้งหม่นม 3 องค์

จากวัดท่าแขกปั่นขึ้นเขียงดานแม่น้ำอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ก็ถึงชุมชนบ้านน้อยที่ท่ามะพร้าวแก้ว ถัดจากนั้นไม่ไกลก็ถึงแก่งคุดคู้ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวชื่อดังของจังหวัดเลย จากตัวเมืองเขียงดานถึงแก่งคุดคู้ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร สำหรับเส้นทางหลัก แต่หากเป็นเส้นทางเลียวแม่น้ำโขงก็ประมาณ 4 กิโลเมตร

หากกลับหากไม่อยากจะกลับเส้นทางเดิม ก็สามารถปั่นไปเส้นทางอีก มุ่งตรงไปบ้านโพธิ์ สักเลาะไปบ้านนาบอน มุ่งหน้าไปบ้านนาข้าว ที่เป็นต้นตำรับของผิ่นน้ำ แต่เส้นทางนี้เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้เวลาอย่างน้อย 4-5 ชั่วโมง เพราะนอกจากจะทางจะยาวถึงประมาณ 12-15 กิโลเมตรแล้ว ตัวที่พักระหว่างทางยังสวยงามน่าชม เชื่อว่าหลายคนคงไม่พลาดที่จะแวง

2 วัดศรีพนมมาศ (วัดโก่ง)

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2497 โดยชาวเขียงดาน มีพระมหาบุญหนัก สิริบุญโญ เป็นประธานฝ่ายพระสงฆ์ เป็นวัดที่มีอายุ อุโบสถ ศาลาการเปรียญ และกำแพงวัดงดงามด้วยภาพพุทธประวัติ มีมิอช่างชาวเขียงดาน มีประตูเข้าออก 2 ด้าน ด้านหนึ่งเข้าทางหน้าศาลา ประตูที่ 2 เข้าทางประตูศาลา ป่าเพิงทุกประตูที่ของวัดจะอยู่ทางทิศเหนือ ปัจจุบัน กำลังสร้างเจดีย์ศรีพนมมาศ

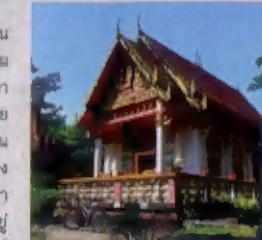
4 วัดมหาธาตุ

ก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. 2197 เชื่อว่าสร้างขึ้นเป็นวัดแรกของอำเภอเขียงดาน และเป็นวัดที่เก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองของเมืองเขียงดานอุโบสถเป็นไม้เก่าแก่รูปแบบล้านช้าง ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย (หลวงพ่อใหญ่) บริเวณหน้าจั่วมีภาพเขียนบอกเล่าเรื่องราวประวัติเมืองเขียงดาน

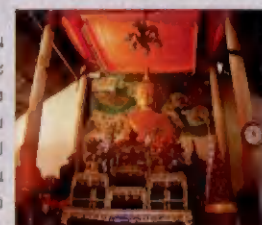
1 วัดท่ากอก

วัดเก่าแก่และงดงาม อยู่คู่เมืองเขียงดานมาเนิ่นนาน 200 ปี สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2395 โดยพระศรีวรราชคต (สีทา) เจ้าเมืองเขียงดานในสมัยนั้นร่วมกับชาวบ้านเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินสยามมิให้ฝรั่งเศสบุกเข้า ด้านหน้าอุโบสถและรอบหน้าต่างมีศิลปะลวดลายแบบฝรั่งเศส ซึ่งคาดว่าคงได้รับอิทธิพลจากสมัยที่ฝรั่งเศสยึดครองดินแดนฝั่งแม่น้ำโขง (ลาว) เป็นเมืองขึ้น

3 วัดป่าไผ่

งานภาพจิตรกรรมฝาผนังในอุโบสถเป็นเรื่องราวพุทธประวัติ โดยมีมิอช่างชาวเขียงดานทำฯ ดังนั้นจึงมีเสน่ห์แตกต่างจากวัดอื่นๆ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2415 เดิมเป็นวัดป่าสำหรับพระภิกษุสงฆ์จำพรรษา ต่อมาพระครูศรีวิสุทธิพรหมด้วยชาวบ้านร่วมกันสร้างให้มั่นคงถาวร

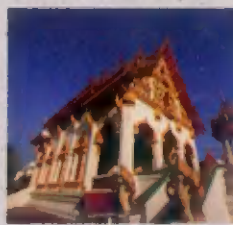

9 วัดศรีคุณเมือง

สร้างเมื่อ พ.ศ. 2485 มีกำแพงแก้วล้อมรอบตัวอุโบสถ เป็นแหล่งรวมงานศิลปะทั้งแบบล้านนาและล้านช้าง ดังจะเห็นได้จากโบสถ์ ซึ่งลวดลายลวดลายอย่างศิลปะล้านนา ศิลปวัตถุที่สำคัญมีหลายชิ้น เช่น พระพุทธรูปไม้จันทน์ ลงรักปิดทอง ปางประทานอภัยแบบล้านช้าง พระพุทธรูปตั้งสมาธิพระเกศาเป็นม้วนกลมเล็ก พระกรวดค่อนข้างแหลมและยาว สันนิษฐานว่ามีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 24-25 นอกจากนี้ยังมีธรรมสาสน์แกะสลักไม้ตั้งบริเวณหน้าศาลา ด้านหน้าโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนังอยู่เต็มหน้าบัน ภาพทั้งหมดเป็นภาพนิทานชาดก ชุดพระเจ้าสิบชาติซึ่งชาวเขียงใหม่แทนของเดิม

5 วัดวิชฌนิมาราม (วัดป่ากลาง)

เดิมเป็นวัดเล็กๆ 2 วัด คือ วัดกลางและวัดป่า แต่วัดกลางซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงถูกน้ำกัดเซาะตลิ่งพังเข้ามาถึงวัด ชาวบ้านจึงย้าย 2 วัดรวมเป็นวัดเดียวกัน เมื่อปี พ.ศ. 2466 จึงเรียกชื่อว่า "วัดป่ากลาง" ต่อมาสมัย พระมหาเกียรติ วุฒิสาวโร เป็นเจ้าอาวาสจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น "วัดวิชฌนิมาราม" แต่ชาวเขียงดานทั่วไปก็ยังเรียกติดปากว่าวัดป่ากลางเช่นเคย ภายในบริเวณวัดมีอาคารส่วนโบราณซึ่งชาวบ้านและวัดได้ช่วยกันอนุรักษ์ไว้

ต่อมาพระพิณมณเฑียรเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "วัดสันติธรรมาราม" ตามสภาพสถานที่ตั้ง ซึ่งเป็นป่าสงวนเขียงเหมาะแก่การปฏิบัติสมาธิธรรมฐาน ชาวบ้านจึงเรียกว่า วัดป่าช้าหรือวัดโนนป่าช้า

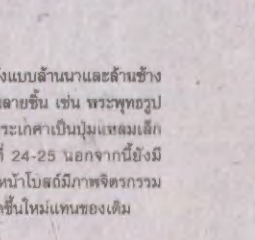
7 วัดภูซางน้อย

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2410 มีเนื้อที่ 500 ไร่ อาณาเขตนาสนะประกอบด้วยวิหารและกุฏิพระสงฆ์ ซึ่งเป็นอาคารไม้ 1 หลัง ตึก 3 หลัง วัดภูซางน้อยเป็นจุดชมทัศนียภาพที่งดงามหนึ่งของเขียงดาน โดยสามารถมองเห็นตัวเมืองเขียงดาน มีบันไดมา 177 ขั้น และมีทางจักรยานขึ้นไปถึงยอดภู

8 วัดโพธิ์ชัย

สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2443 โดยมีพญาพ่อจ่านุา (ญาครุญา) และพระยาศรีวรราชคต ซึ่งเป็นเจ้าเมืองเขียงดานในสมัยนั้นร่วมกันสร้าง ตั้งอยู่ระหว่างซอย 2-3 อุโบสถที่มีรูปสถาปัตยกรรมล้านช้างผสมสถาปัตยกรรมในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

เชียงคาน เมืองเล็กเชียงใหม่แสนน่ารักแม่น้ำโขง

เชียงคาน เมืองน่ารัก เจียมสงบ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง งดงามด้วยวิวธรรมชาติ มีวัดวาอารามอันร่มรื่น พร้อมกับศิลปะและจิตรกรรมนำศึกษา อีกทั้ง วิถีชีวิตของชาวเชียงคานเองก็เป็นเสน่ห์อีกอย่างที่หลายคนหลงรัก

เชียงคาน มาจากคำสองคำ คือ เชียง กับ คาน ตามธรรมเนียมประเพณีไทยล้านนา ล้านช้าง มักจะใช้คำนำหน้าเมืองว่า เชียง ส่วนคำว่า คาน ในที่นี้เป็นชื่อของผู้สร้างเมืองเชียงคาน นั่นคือ **"ขุนคาน"** กษัตริย์แห่งเมืองเชียงทอง พระราชโอรสของ **"ขุนเคา"** ซึ่งเป็นเชื้อสาย **"ขุนลอ"** ในพงศาวดารระบุว่า เป็น ปฐมกษัตริย์ลาวช่วงพุทธศักราช 1240 หรือ พุทธศตวรรษที่ 13

เดิมทีเดียว เชียงคาน ตั้งอยู่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง เยื้องกับที่ว่าการอำเภอเชียงคานในปัจจุบัน นั่นคือที่ตั้งของบ้าน ผาฮุด หรือ เมืองसानะคาม ประมาณ พุทธศักราช 2436 ช่วงล่าอาณานิคม ผู้คนทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงอพยพขนย้ายเมืองกันมาอยู่ที่ บ้านท่าจำทร เพราะไม่ยอมอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส จึงได้เรียกชื่อเมืองแห่งนี้ว่า **"เมืองเชียงคาน"**

ชมภูมิทัศน์เมืองน่ารัก เมืองเชียงคาน

ด้านหลังถนนชายโขง ริมตลิ่งแม่น้ำที่แบ่งระหว่างดินแดน ไทย-ลาว ปรากฏเส้นทางเล็กๆ ปลูกด้วยยี่หวดหนอนเรียบไปตามแม่น้ำโขงยาวประมาณ 2 กิโลเมตร เหมาะอย่างยิ่งสำหรับการเดินทอดน่องและปั่นจักรยานช้าๆ เพื่อซึมซับความงดงามของธรรมชาติริมแม่น้ำโขง นอกจากนี้ ยังสามารถมองเห็นบ้านเรือนของพี่น้องทางฝั่งลาวอีกด้วย

นอกจากภูมิทัศน์แม่น้ำโขงตรงจุดดังกล่าวแล้ว เชียงคานยังมีทัศนียภาพสวยงาม และยังเป็นธรรมชาติอีกหลายแห่ง ซึ่งขอแนะนำดังนี้

แก่งกุดคู่นั้นมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวก่อนเมืองเชียงคานเสียอีก นั่นเพราะถือเป็นแก่งหินที่สวยงามมากแห่งหนึ่งของเมืองไทย โดยเป็นแก่งหินขนาดใหญ่ ชาวอยู่ตรงกลางแม่น้ำโขง ตัวแก่งกว้างใหญ่เกือบจรดทั้งสองฝั่งแม่น้ำ

ช่วงเวลาที่แก่งสวยงามน่าชมที่สุดคือช่วงฤดูแล้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงพฤษภาคม ช่วงเวลานั้นโขดหินจะผุดพวยหลากหลายรูปแบบให้ได้เห็น ซึ่งจะเร้นหายได้สายน้ำเมื่อฤดูน้ำหลาก

นอกจากความงดงามทางธรรมชาติแล้ว ชุมชนบ้านน้อยก็เป็นสถานที่ที่ควรแวะไปสัมผัส เพราะเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรแห่งใหญ่ของเมืองเลย โดยเฉพาะมะพร้าวแก้วนั้นขึ้นชื่อเรื่องความอร่อยไม่แพ้ใคร

ภูอกอก คือจุดชมวิวที่ขึ้นชื่อที่สุดของเชียงคาน จากเมืองเชียงคานใช้ทางหลวงหมายเลข 211 ทางไป อ. ปากชม เมื่อผ่านแยก **"แก่งกุดคู"** ไม่ไกลจะมีแยกทางขวามือ (สังเกตป้ายสถานีทวนสัญญาณ 483) ก็คือภูอกอก ถือเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นและตกดิน รวมถึงทะเลหมอกได้งดงามไม่แพ้สถานที่ใดๆ ในเมืองไทย อีกทั้งวิวเขาสลับซับซ้อนที่มองเห็นไกลสุดสายตาก็เป็นเสน่ห์อีกอย่างที่หลายคนหลงใหล เหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้หลงใหลการถ่ายภาพมุมกว้าง

วัดพระพุทธรูปกวางโชติ จดชมวิวมองเห็นได้ไกลสุดสายตา โดยมองเห็นเมืองปากชม แม่น้ำโขงยาวเหยียดจนถึงฝั่งลาว ทุกวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 จะมีงานสมโภชยิ่งใหญ่ วัดที่ชาวบ้านสร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึงบุญคุณของควายที่ช่วยทำนาทำไร่ ด้านบนของวัดมีรอยพระพุทธรูป ยาว 120 เซนติเมตร กว้าง 65 เซนติเมตร

พระใหญ่กู่กัจจิว นอกจากจะเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปปางลีลาประทานพรเด่นสง่าแล้ว วัดนี้ยังเป็นจุดชมวิวยอดนิยม โดยจุดดังกล่าวเป็นที่บรรจบกันระหว่างแม่น้ำเหืองกับแม่น้ำโขง โดยเฉพาะช่วงน้ำลดนั้นจะมองเห็นหาดทรายและโขดหินสวยงาม

วิถีชีวิตชาวเชียงคาน ดูเหมือนว่าสิ่งหนึ่งที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติก็คือ **วิถีชีวิตของคนที่นี่** แม้ว่าจังหวะของชีวิตจะเรื่อยๆ เบินๆ แต่ก็มันส์หยกจะมีได้เหมือน

กับบารมีชาวเหนือ สำหรับคนในเมือง การดื่มน้ำคือการใส่ทุกอย่าง ทั้งข้าวเปลา ข้าวสาร อาหารแห้ง อาหารพร้อมดื่ม แม้กระทั่งของปัจจัยบางคนที่ยังใส่ลงไปในบาตร แต่สำหรับการดื่มน้ำของชาวเชียงคาน (รวมถึงภาคอีสานเกือบทั้งหมด) จะใช้เฉพาะข้าวเหนียวเท่านั้นใส่ลงในบาตร ส่วนอาหารคาวหวานอื่นๆ ชาวบ้านจะนำไปถวายที่วัด

ด้วยธรรมเนียมการดื่มน้ำแบบนี้เอง นักท่องเที่ยวจึงเรียกว่า **"การดื่มน้ำข้าวเหนียว"** ซึ่งได้กลายเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นที่นักท่องเที่ยวจะต้องไม่พลาดเมื่อมาเยือนเชียงคาน

– ตรงถนนศรีเชียงคาน ซอย 9 (ล่าง) คือจุดที่พระภิกษุเดินรับบิณฑบาตมากที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นที่คุ้นเคยมากที่สุดอีกทั้งยังเป็นใจกลางเมืองอีกด้วย ณ จุดดังกล่าวจึงมักมีนักท่องเที่ยวไปรอตักบาตรอย่างหนาตา

การแต่งกายสำหรับตักบาตรควรแต่งตัวสุภาพ ผู้หญิงควรนุ่งผ้าถุง ผู้ชายใส่กางเกงขาสั้น ไม่ควรใส่กางเกงหรือกระโปรงสั้น **ตีห้าครึ่งถึงหกโมงเช้าคือ เวลาที่พระออกบิณฑบาต**

เรือนไม้โบราณ ที่ตั้งอยู่เรียงรายริมแม่น้ำโขงคืออีกหนึ่งเอกลักษณ์และเสน่ห์ของเมืองเชียงคาน แม้กาลเวลาจะเปลี่ยนไป แต่เรือนไม้ก็ยังคงอยู่คู่เมืองเชียงคาน โดยบางช่วงเวลาจะถูกปล่อยทิ้งไว้ร้างเปล่าไม่เก็บทิ้งหมดก็ไม่ได้ถูกรื้อทิ้งแต่ประการใด ในทางกลับกัน เจ้าของได้พยายามทุกวิถีทางที่จะรักษาเอาไว้ให้อยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด จึงกล่าวได้ว่าเรือนไม้ริมโขงเป็นสิ่งปลูกสร้างที่อยู่คู่กับเมืองเชียงคานมาช้านานตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน เรือนไม้จำนวนไม่น้อยถูกดัดแปลงเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งโรงแรม ทั้งโฮมสเตย์

บรรยากาศริมแม่น้ำโขง

ผ้าหม่นขาว อีกเอกลักษณ์ของเมืองเชียงคาน ถือเป็นงานหัตถกรรมจากภูมิปัญญาพื้นบ้านและเป็นเอกลักษณ์ของเชียงคาน ด้วยสาเหตุของอากาศที่หนาวเย็นจึงเป็นแหล่งปลูกผ้าหม่นมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ชาวเชียงคานมักทำผ้าหม่นวมใช้กันภายในครัวเรือน บางส่วนก็ผลิตเป็นกิจการครอบครัว แต่ระยะหลังมักไม่ค่อยมีผู้ผลิต นั่นเพราะขั้นตอนการทำผ้าหม่นวมต้องใช้แรงงานคนและค่อนข้างใช้เวลานาน ปัจจุบัน ร้านขายผ้าหม่นวมมีอยู่ 2-3 ร้าน อาทิ ร้านนิยมไทย ร้านสุณีพร หน้าวัดป่าไค้ ระหว่างซอย 16 และ 17

นักท่องเที่ยวสามารถแวะเข้าไปเยี่ยมชมและเรียนรู้กรรมวิธีการผลิตผ้าหม่นวมได้ โดยเฉพาะผู้รักที่จะแต่งงานสามารถมาร่วมกันทำผ้าหม่นวมเพื่อใช้ในวันแต่งงานได้ ซึ่งนอกจากจะมีประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังถือเป็นการถักทอดความรัก โดยใช้ผ้าเป็นสัญลักษณ์อีกด้วย